

30 Manaen, kammarherre

{biblink} Apg 13:1.

Han var en av de fem ledarna för den kristna församlingen i den sjudande världsstaden Antiokia. I ledarlaget ingick som främste man Barnabas från Cypern, morbror till evangelisten Markus, vidare Simeon som kallades Niger och en annan från Afrika, närmare bestämt Cyrene, invandrad vid namn Lucius. Sist i raden nämns Saulus, även kallad Paulus, och före honom nämnes Manaen.

Namnet Manaen, på hebreiska egentligen Menahem, betyder tröstare. I Israels historia hade det haft en ovärdig bärare, en äventyrare som gjorde sig till diktator genom att mörda sin företrädare — en modern men ändå gammal metod. Denne forntida Menahem blev näppeligen någon tröstare för Israels folk, ur vilket han nödgades piska fram tusen talenter, dvs många millioner kronor, som tribut till supermakten Assyrien, som aldrig kunde få nog av fattiga och utsugna nationers pengar.

Vår Manaen däremot levde för att vittna om att Jesu Kristi Fader är all trösts Gud. I detta fall hade namnet "Tröstaren" sin riktighet. Men kammarherre Manaen kom från en miljö som mycket liknade den forntida diktatorns. Den konung han hade tjänat var Herodes Antipas, son till Herodes den store och landsfurst över Galileen och Perea, densamme som av Jesus kallades räv, densamme som lät mörda Johannes döparen i fångelset, densamme som fick Jesus sig tillsänd av Pilatus och som sände honom tillbaka i gycklarträkt. I detta kungahus hörde mord till ordningen för dagen.

En av Stalins sex hustrur var kristen, och hennes dotter Allelujevna bevarade från henne ett kristet arv. Så kan det mitt i en grym diktators och mångmördares omgivning finnas en och annan kristen som i sin tur vinner ytterligare någon för Kristus. Det låter otroligt, men det har inträffat. Vad angår Herodes Antipas' hov, så var Manaen inte den ende. Herodes Antipas hade en landsfogde vid namn Kusas. Dennes hustru lämnade palatset och gav sig ut på vandring med Jesus och apostlarna för att tillsammans med några andra kvinnor tjäna dem med sina ägodelar, som det heter, d. v. s. köpa mat för de pengar de förde med sig och laga till den. Kusas' hustrus tilltag måste ha väckt uppseende och förorsakat beskäftigt skvaller hos hovdamerna. Men ännu större skandal måste det ha varit att kungens kammarherre och fosterbroder — antagligen hans dibroder, ammad av samma amma — slöt sig till de föraktade kristna. Vem vet, om det inte var Jesu tysta blick under narrkåpan som hade nått Manaen och gått honom till hjärtat — den tysta blicken från Honom, som inte svarade Herodes Antipas ett ord och som fördes tillbaka till Pilatus utklädd till pajas, för att korsfästas.

Det står att Manaen verkade i den kristna församlingen i Antiokia som lärare. Det var av vikt att han då kunde säga, att han med egna ögon sett Jesus. Det är sannolikt att Manaen också hade profetians gåva och att hans namn, "Tröstaren", fick bli besannat till sin innebörd vid hans enskilda själavård. Hans hovmässiga förflutna nämns bara i förbigående. I Kristus var ju alla lika. Simeon Niger kan ha varit en friköpt slav, men inte heller detta var av större betydelse nu. I de kristna arbetslag där på sin tid prins Oscar deltog i arbetet för inre och yttre mission framhölls det inte att han var prins. Han gjorde mig en gång en springpojktjänst: sprang efter min Bibel, som jag hade glömt på talarstolen. {/biblink}

Sven Danell: Bibliska bipersoner 30